

Asociația RENINCO ROMANIA

Reteaua Nationala de Informare si Cooperare pentru integrarea in comunitate a copiilor si tinerilor cu cerinte educative speciale

Buletin Informativ nr.15, anul 5, saptamana 24 - 30 aprilie 2017

Cuprins:

- ✚ Șapte elevi din Pașcani, felicități din spațiu: „Ați făcut o treabă excelentă!“
- ✚ Atelier de pregătire pentru serviciile sociale în metoda STORYTELLING
- ✚ Fundația Principesa Margareta a României oferă Grantul “Metoda Generației”
- ✚ CONIL Fest, Festivalul Integrării, Ediția a- XV-a
- ✚ Tot mai mulți copii devin victimele unui nou fenomen! În 85% din cazuri totul se întâmplă în școală
- ✚ Primul serviciu de taxi comunitar din România, creat la Cluj. De ce se numește Beard Mobile
- ✚ Dreptul la joc în mod inteligent
- ✚ Vreau să vedeți România de mâine: 25 la sută dintre copii „abandonează” azi școala! Și nu, nu o fac de capul lor...
- ✚ Cel mai complicat cuvânt din engleză are doar 3 litere

Șapte elevi din Pașcani, felicități din spațiu: „Ați făcut o treabă excelentă!“

O echipă de liceeni din Pașcani, județul Iași, a primit felicitări din Spațiu. Nu de la extraterestri, ci de la astronautul francez Thomas Pesquet. Cei șapte elevi de la Liceul Tehnologic „Mihai Busuioc” se află printre finaliștii concursului „Astro Pi”, organizat de Agenția Spațială Europeană.

180 de echipe membre ale Agenției Spațiale Europene au participat la competiția „AstroPi”. România a fost reprezentată de 15 echipe, din care cinci au rămas în etapa a doua.

Concursul s-a derulat în trei etape. După ce au depus ideea de proiect, cei de la Agenția Spațială au trimis două misiuni pentru echipele înscrise. Prima misiune presupunea

detectarea astronauților în spațiu, cu ajutorul senzorilor, plus o misiune la alegere. Echipa „MiBus” de la Liceul Tehnologic „Mihai Busuioc” din Pașcani a trecut probele, sub îndrumarea profesorului Adrian Tomuș.

Sistemul realizat de cei șapte elevi este acum la bordul Stației Spațiale Internaționale și va fi testat de către astronautul francez, Thomas Pesquet. Acesta le-a transmis un mesaj finaliștilor competiției.

"Mulțumesc tuturor echipelor care au participat la competiția europeană „Astro Pi”. Cu atât de multe candidaturi excelente, a fost foarte greu să alegem cele mai bune coduri care să fie testate la bordul Stației Spațiale Internaționale. În următoarele săptămâni voi urmări computerul Astro Pi în timp ce vă testează codurile. Este extraordinar. Ați fost promovați la nivel de cercetători ISS. Felicitări!", a spus astronautul.

Astronautul i-a încurajat pe elevi să nu se oprească doar la acest concurs, ci să își continue drumul în cercetare. Concluziile experimentului vor fi publicate pe 15 mai, iar datele vor fi transmise echipelor participante.

Agenția Spațială Europeană este a treia agenție spațială din lume, după NASA și Agenția Federală Spațială Rusă.

www.realitatea.net/elevi-din-pascani-felicitati-din-spatiu-ati-facut-o-treaba-excelenta_2054774.html#sthash.8aee7jgH.dpuf, 19 aprilie 2017

Atelier de pregătire pentru serviciile sociale în metoda STORYTELLING

12 mai 2017, 13.20-16.30, București, Spațiul Public European

Participarea este gratuită.

Pot participa asistenți sociali și angajați ai serviciilor sociale

RENINCO - Buletin Informativ nr.15, anul 5, săptămâna 24 – 30 aprilie 2017

CFCECAS organizeaza un atelier de pregatire destinat asistentilor sociali si angajatilor serviciilor sociale, publice si private. Acest atelier are ca tema centrala pregatirea in metoda spunerii de povesti (Storytelling).

Participantii vor putea sa afle detalii concrete despre aceasta metoda, modalitati in care ea poate fi folosita si beneficii obtinute in urma folosirii ei in practica de zi cu zi.

Participarea este gratuita. Este obligatorie inscrierea prin completarea formularului disponibil pe pagina de web: www.cfcecas.ro

Pentru mai multe detalii nu ezitati sa ne contactati la adresa de email: contact@cfcecas.ro

<http://www.cfcecas.ro>

sursa:www.stiriong.ro, 12 aprilie 2017

Fundația Principesa Margareta a României oferă Grantul “Metoda Generații”

Fundația Principesa Margareta a României invită centrele de zi pentru copii ce provin din medii defavorizate din București și Ilfov să aplice pentru grantul “Metoda Generații”. Finanțarea are ca scop atragerea vârstnicilor din comunitate ca voluntari în sprijinul copiilor, în activitățile socio-educative ale centrului selectat. Grantul se acordă cu scopul de a implementa metodologia intergenerațională în cadrul centrului de zi, pe perioada unui an calendaristic. Valoarea totală a grantului este de 8000 Euro, din care 4000 Euro vor fi strânși în cadrul unei campanii de fundraising organizată de centru împreună cu Fundația Principesa Margareta a României.

Programul național “Generații” dezvoltă centrele de zi educaționale de tip afterschool în centre intergeneraționale, mobilizând persoanele vârstnice din comunitate să activeze ca voluntari și implicând membrii comunității în susținerea centrului. Centrul intergenerațional aduce împreună persoane aparținând mai multor generații și devine cadrul în care copiii proveniți din familii sărace și voluntarii vârstnici socializează, învață lucruri noi, se ajută reciproc. Vârstnicii din comunitate, doritori să ofere din timpul lor, dispuși să își împărtășească experiența și competențele, pot deveni voluntari seniori în cadrul centrului care implementează metoda de lucru intergenerațională. Voluntarii seniori sprijină copiii în realizarea temelor școlare, organizează și participă cu ei la diferite activități socio-educative, ateliere creative sau cluburi vocaționale.

În perioada 2015-2016, un număr de 10 centre sociale din țară au implementat metoda intergenerațională dezvoltată de Fundația Principesa Margareta a României. În anul 2017, Metoda Generații va fi extinsă în județele Bacău, Brașov și în București.

Criteria de eligibilitate pentru aplicații:

- *Centru de zi de tip after school, din București sau Ilfov, cu servicii gratuite pentru minim 30 de copii ce provin din medii defavorizate, înscriși într-o formă de învățământ, cu vârste cuprinse între 6-16 ani, cu un venit pe membru de familie mai*

RENINCO - Buletin Informativ nr.15, anul 5, saptamana 24 – 30 aprilie 2017

- mic de 1000 lei;*
- *ONG cu minim 1 an vechime;*
- *Disponibilitate de a implica un număr de minim 10 voluntari vârstnici (60+) pe perioada proiectului;*
- *Relație bună cu beneficiarii, bazată pe respect și o atitudine antidiscriminare și dorința de a contribui la dezvoltarea capacităților de viață independentă;*
- *Disponibilitate de a-și crește relațiile cu comunitatea, creând cadrul pentru implicarea voluntarilor și a donatorilor;*
- *Disponibilitate de a investi în atragerea de fonduri și comunicarea performantă cu comunitatea de susținători;*
- *Transparență financiară și disponibilitatea de a comunica modul de utilizare a sprijinului financiar;*
- *Disponibilitatea de a identifica și aplica soluții pentru creșterea calității serviciilor, a comunicării și performanței organizaționale, cu sprijinul Fundației Principesa Margareta a României;*
- *Interes în a continua activitatea pe termen lung;*
- *Bună reputație în comunitate.*

Dosarul de aplicație va cuprinde:

Formular de înscriere

1. Statut și act constitutiv al organizației.
2. Bilanț pentru anul 2016
3. Balanța pentru decembrie 2016
4. Raport de activitate pentru anul 2016 (scurt istoric al centrului, servicii oferite și activități/evenimente importante – poze/link-uri etc)
5. Dovada dreptului de a acorda servicii sociale, respectiv certificatul de acreditare valabil, sau angajament de a depune cerere de acreditare în termen de 3 luni de la semnarea contractului de parteneriat cu FPMR www.serviciisociale.info/servicii-sociale
6. Buget și surse de finanțare prevăzute pentru anul 2017

Prin “Metoda Generații”, Fundația Principesa Margareta a României și finanțatorii Raiffeisen Bank și Johnson Wax, și-au propus să îmbunătățească calitatea serviciilor sociale oferite copiilor, să crească coeziunea comunităților și să acorde un rol activ persoanelor vârstnice. Documentele necesare pentru selecție vor fi trimise până la data de 5 mai 2017 la adresa anca.sohorca@principesa.ro, telefon 021.312.30.35.

sursa: România pozitivă, 21 aprilie 2017

CONIL Fest, Festivalul Integrării, Ediția a- XV-a

MANIFEST — 'Alături de CONIL, toți mergem înainte!'

În zilele de **13-14 mai 2017**, vino în foaierele Sălii Mari a Palatului Național al Copiilor și intră într-un spațiu al creativității, prieteniei, toleranței și al speranței.....

Vino și lasă un mesaj de încurajare și susținere pentru copiii cu dizabilități!

Transmite prin artă un mesaj autorităților care trebuie să se aplece mai mult asupra

RENINCO - Buletin Informativ nr.15, anul 5, saptamana 24 – 30 aprilie 2017

problematicii dizabilității.

Fii responsabil! Arată că îți pasă! Dizabilitatea este responsabilitatea comunității !

Manifestul 'Alături de CONIL toți mergem înainte!' va fi rezultatul gândurilor copiilor prezenți la cea de-a XV-a ediție a CONIL Fest, Festivalul Integrării și este reprezentat de un banner cu dimensiunile de 8m x 1,2 m amplasat în foaiorul Sălii Mari a Palatului Național al Copiilor pe care cei prezenți vor așterne gânduri, vor realiza desene sau schițe care să demonstreze prietenia și susținerea drepturilor la educație, integrare și incluziune socială a copiilor cu dizabilități. Un manifest artistic realizat de copii pentru copii dar și pentru autorități!

Vino și așează și gândul tău pe manifest! Copiii cu nevoi speciale au nevoie de susținere, încurajare, acceptare! și ei fac parte din lumea ta!

Haide alături de noi să facem o bucurie tuturor copiilor, în preajma zilei internaționale a copilului. Haideți alături de noi să arătăm că ne pasă și de copii cu nevoi speciale.

Dizabilitatea este responsabilitatea comunității! Fii responsabil! Lasă o mărturie pe MANIFEST!

sursa: AGERPRES, joi, 20 Apr 2017

✚ Tot mai mulți copii devin victimele unui nou fenomen! În 85% din cazuri totul se întâmplă în școală

Tot mai mulți copii devin victime ale fenomenului bullying. Aceștia găsesc însă în foarte puține cazuri curajul și cuvintele pentru a spune ce li se întâmplă, pentru că nu au încredere că aceia către care merg îi vor ajuta, așa că preferă să se izoleze și să lupte singuri cu propriile temeri.

"Bullyingul este un tip de abuz fizic sau verbal, care se întâmplă intenționat și repetat. Un copil este tachinat, este etichetat, iar asta i se întâmplă în fiecare zi. Traumele pe care un astfel de copil le încercă sunt de nedescris. Abuzul emoțional la care este supus face ca acest copil să nu răzbată niciodată, dacă nu este ajutat", spune Cătălina Surcel, Director Executiv, Asociația Telefonul Copilului.

RENINCO - Buletin Informativ nr.15, anul 5, saptamana 24 – 30 aprilie 2017

Statisticile înregistrate de către Asociația Telefonul Copilului arată că cei mai afectați de abuzul de tip bullying sunt băieții cu vârste cuprinse între 9-12 ani (34, 15%) și fetele de 9-12 ani (23, 80), respectiv 16-18 ani (15, 03).

Forma de bullying cel mai des întâlnită este cea verbală (42, 98%), urmată de violența fizică (38, 58%). În 82% dintre situații, agresiunile au loc în unitățile de învățământ.

Părinții se plâng că micuții sunt agresați încă de la la grădiniță, atât în cele de stat, cât și în cele private.

sursa://www.realitatea.net/tot-mai-multi-copii-devin-victimele-unui-nou-fenomen-in-85prc-din-cazuri-totul-se-intampla-in-scoala_2052369.html#sthash.WN2aK2IS.dpuf, marti, 11 Aprilie 2017

✚ Primul serviciu de taxi comunitar din România, creat la Cluj. De ce se numește Beard Mobile

O asociație din Cluj-Napoca, The Beard Brothers, și secțiunea lor feminină, The Sisterhood, au pus la punct un proiect social, un fel de serviciu de taxi, Beard Mobile, unic în România, prin care persoanele cu dizabilități sunt transportate, la cerere, în diferite locuri.

Unul dintre membrii asociației, Casandra Olănuță, a declarat (pentru Agerpres) că serviciul funcționează de câteva luni și că există sute de solicitări.

'Există un număr de telefon la care oamenii sună, se programează cu minim 24 de ore înainte și noi mergem la adresa respectivă. Avem peste 60 de voluntari care asigură transportul, fac pe șoferii prin rotație, în regim gratuit. Mașina se deschide în spate, are rampă pentru cărucioarele cu roțile, are centuri de siguranță care imobilizează căruciorul, adică e adaptată special. Oamenii sună ca să-i ducem la diverse instituții publice, la spitale, inclusiv la job, când a fost în perioada de iarnă și era greu să se deplaseze. Am avut și nevăzători. Una din marile probleme întâmpinate a fost cu transportul persoanelor din apartamentele de la diferite etaje la parter', a spus Casandra Olănuță.

Autoturismul a fost achiziționat de asociație din banii proveniți din diverse acțiuni, din donații, iar cu banii rămași asigură transportul gratuit pentru persoanele cu dizabilități.

Pentru că numărul de solicitări este tot mai mare, membrii asociației The Beard Brothers derulează

RENINCO - Buletin Informativ nr.15, anul 5, saptamana 24 – 30 aprilie 2017

alte proiecte prin care încearcă să atragă fonduri și parteneri, astfel încât să poată fi angajat un șofer pe 8 ore zilnic, iar în restul timpului serviciul să fie asigurat de voluntari.

The Beard Mobile este singurul taxi comunitar din România, care zilnic face curse gratuite cu persoane cu dizabilități.

sursa: www.realitatea.net/primul-serviciu-de-taxi-comunitar-din-romania-creat-la-cluj-de-ce-se-numeste-beard-mobile_2052362.html#sthash.AyMBIAKm.dpuf, 11 Aprilie 2017, Agerpres

Dreptul la joc în mod inteligent

“Book a land” pentru libertate de joc și cunoaștere, descoperire și cultură generală – iată demersul unor tabere care își văd de drum și al unor părinți cu viziune pentru copiii lor.

Ajunse la al 5-lea an de desfășurare, **Taberele Coolturale BookLand** reprezintă un proiect care a reușit să iasă încă de la început din tipare. Se adresează copiilor cu vârsta cuprinsă între 7 și 18 ani, abordând conduita educațional-motivațională și inspirațională în stil “open mind” într-un cadru natural benefic sănătății corporale.

Dezvoltare prin motivare

Copiii tuturor timpurilor s-au transformat în oameni frumoși și valoroși ai societății atunci când au avut parte de reperi valorice reale, stimulare și deschidere. Este exact ceea ce taberele BookLand pun la cale printr-un program echilibrat de activități de învățare și relaxare. Proiectul invită copiii la o provocare pe care o armonizează sub forma unui mix de cultură, distracție și acumulare cognitivă. Acesta este împărțit în workshop-uri de literatură, teatru, muzică, dans, psihologie practică, antreprenariat, oratorie, dar și sesiuni de călărie, înot, fotbal, tiroliană, drumeții și treasure hunting, concurs foto, jocuri în echipă, teatru interactiv, karaoke și disco. Toate acestea pentru ca participanții să aibă parte de o poveste pe care să o spună mai departe.

Cel mai inteligent mod al copiilor de a se distra

Clasicismul în activitățile cu copiii a apus. În schimb s-au dezvoltat noi cadre în care aceștia să se întâlnească cu oameni valoroși și să învețe, fără a le fi răpit dreptul la copilărie. Cu ajutorul zecilor de invitați din rândul actorilor, scriitorilor, artiștilor și antreprenorilor – cu care Bookland colaborează în cadrul Conferințelor BookLand Evolution – tinerii primesc suficientă inspirație pentru a-și descoperi inclinațiile. Pentru că orice om are un talent și e important ca acesta să fie descoperit. La timp.

Din taberele coolturale tinerii pleacă mai siguri pe ei, mai independenți, mai responsabili și mai comunicativi. Având ca destinații Comitatul Galway (Irlanda), Stockholm (Suedia), Valea Lotrului, Predeluț și Delta Dunării, taberele din acest an acoperă un amplu portofoliu de activități și oportunități. Integrarea în cultura locală se face prin vizitarea zonelor istorice, a parcurilor naturale și a rezervațiilor, prin participarea la festivaluri, iar învățarea activă presupune workshop-uri, seri de lectură, improvizație de film, fotografie și dans, creație, pictură și muzică. Bineînțeles că mișcarea în natură nu lipsește, acestea având o paletă variată de activități precum sesiuni de echitație, pescuit,

foc de tabără, drumeții și excursii pentru vizitarea unor obiective turistice, sporturi în aer liber. Distracția e obligatorie, așa că nu va lipsi din cadrul taberelor.

“Cele 4 ediții ale taberelor noastre au venit în completarea brandului cultural BookLand, printr-un program de educație alternativă în scopul dezvoltării personale și stimulării gândirii în mijlocul naturii.” consideră organizatorul principal, Mihaela Petrovan.

Pentru cei interesați de mai multe detalii ale proiectului, site-ul Asociației BookLand pune la dispoziție o adresă de e-mail și un număr de telefon la care pot fi contactați. De asemenea, pentru părinți hotărâți, există și oferte hotărâte. Accesați www.book-land.ro/tabara.

Despre BookLand

BookLand a luat nastere in 2011, ca prim targ urban de carte la mall. S-a dezvoltat rapid intr-o caravana nationala activa timp de peste 600 zile, care a vizitat anual peste 40 orase. Libraria online www.book-land.ro și Tabara Coolturala BookLand au devenit extensii naturale ale brandului cultural, iar seria de Conferinte BookLand Evolution și platforma www.inPractica.ro completeaza abordarea social-educationala asumata.
sursa: Romania pozitiva, 17 martie 2017

✚ Vreau să vedeți România de mâine: 25 la sută dintre copii „abandonează” azi școala! Și nu, nu o fac de capul lor...

În nordul țării un copil vrea să meargă la școală. A vrut el, a vrut mama lui și a vrut pentru el și o doamnă asistent social. O doamnă care nu numai că vrea să își facă meseria, dar și știe cum să o facă, mergând pe teren, acolo unde sunt oamenii cei mai nevoiași dintre noi. Cei care nu au o casă așa cum înțelegem noi cuvântul „casă”, adică acea alcătuire de materiale de construcții care ne dă dreptul la arondarea pe o stradă, un număr (de bloc, apartamente etc.) și apoi o adresă de domiciliu înscrisă în actul de identitate. Acolo unde merge doamna asistent social să-și facă meseria, oamenii trăiesc pe groapa de gunoi a orașului, din gunoaiile acestuia, dar nu din pricina asta ca niște gunoaii.

Foto: Octav Ganea/ Inquam Photos

Materialele de construcții pe care ei le-au folosit pentru alcătuirea a ceea ce ei numesc „case” (cartoane, plastic etc.), nu le dă dreptul la arondarea pe o stradă, la un număr și apoi la o adresă de domiciliu înscrisă în actul de identitate. În afară de asta, ei sunt oameni ca noi, care își doresc ce e mai bine pentru copiii lor. S-au bucurat foarte tare când doamna asistent social a organizat o grădiniță de vară pentru copiii din comunitatea lor nedomiciliată. Dar apoi mamele acestor copii, când a venit toamna, nu au îndrăznit să spera că ar putea să înscrie copiii la școală. Au mai încercat și alte mame înaintea lor și nu au reușit.

Doamna asistent social a luat de mână copilul și a bătut la ușa primei școli. Copilul nu poate să participe la prima etapă de înscrieri pentru că părinții lui nu au domiciliu. Fără domiciliu, nu poate să fie arondat la o școală anume.

Pentru că locuiește unde și cum locuiește, recensământul școlar nu l-a numărat și pe el, așa încât nu are un loc al său la clasa pregătitoare. În etapa a doua părinții pot solicita ca el să fie înscris la o școală din apropiere. Teoretic ar putea să fie simplu. Însă pentru că părinții lui locuiesc unde și cum locuiesc, lucrurile se complică urât.

Copilului i se spune că nu se poate înscrie în această școală pentru că, din cauza lui, alți părinți își vor retrage copiii. Că dacă, doamne ferește, școala ar căpăta renumele de a primi astfel de copii, i s-ar strica reputația, iar asta e un pericol foarte mare. Copilul, mama lui și doamna asistent social sunt invitați să încerce la altă școală, pentru că iată, mai sunt încă două zile până la finalizarea perioadei de înscrieri. Desigur, dacă nu vor reuși performanța înscrierii școlare în aceste alte două zile, părinții vor fi aspru judecați de societate, pentru că nu sunt în stare să își trimită copiii la școală în condițiile în care învățământul în România este gratuit.

În sudul școlii, un copil este hiperactiv și are un defect de vorbire. Creierul lui e mai rapid decât capacitatea guriței de a produce sunetele, așa încât cuvintele ies șuvoi neînțelese. La grădiniță a mers, pentru că doamna educatoare e bună la suflet și i-a părut rău să nu îl lase să vină. Dar la înscrierea în clasa întâi, mamei copilului i s-a spus că ar fi mai bine pentru copil să mai stea un an acasă, că poate se mai potolește. Peste un an ar fi fost refuzat din nou, desigur, dar a intervenit o doamnă jurnalist care a prins drag de el și care între timp îi găsisse medic, psihoterapeut, logoped, un centru de primire a copiilor cu nevoi speciale. Cu multă dragoste și ajutor de specialitate, cu lămurirea mamei că zahărul în exces și cola nu fac bine unui copil deja hiperactiv, copilul s-a mai potolit într-adevăr.

Deși, să ne înțelegem: copilul nu s-a „potolit” pentru că nu a mers la școală, el a început un parcurs al vindecării pentru că a primit servicii de specialitate. Primit la școală în sfârșit, cu învoirea unui director care a înțeles că doamna jurnalist ar putea să își folosească meseria în procesul negocierii, copilul a făcut progrese rapide, dar faptul că mama sa are ea însăși doar câteva clase și vine dintr-o comunitate în care majoritatea locuitorilor sunt romi nu i-a fost iertat. La prima abatere, copilului i s-a spus să nu mai vină la școală sau să vină doar însoțit de mamă, deși copilul are dreptul la profesor de sprijin, fiind un copil cu cerințe speciale.

În România se vorbește foarte mult despre abandonul școlar. Situația e gravă cu adevărat: potrivit Institutului Național de Statistică, un sfert din populația cu vârstă preșcolară și școlară nu a fost prinsă în sistemul național de educație. Un sfert! Unul din patru. 25%. Economia noastră are deja un deficit grav de forță de muncă: peste câțiva ani, situația va fi cu exact 25% mai gravă dacă nu se acționează rapid și eficient.

Există nenumărate recomandări pentru rezolvarea acestei probleme. De la părerologi de serviciu, până la studii așezate pe solide baze științifice, avem de unde alege soluții.

Dar în primul rând ce este **abandonul școlar**? Există o definiție oficială care spune că abandonul școlar apare atunci când un elev nu frecventează școala, „depășind cu mai mult de doi ani vârsta clasei” în care ar trebui să fie încadrat. În realitate, dintr-un studiu din 2009 al *Agenției de Dezvoltare Comunitară Împreună* reiese că această definiție nu e folosită de directorii de școli, aceștia operând cu propriile definiții. Astfel, unii dintre aceștia declară abandon școlar după câteva săptămâni de absențe nemotivate ale copilului, iar alții după un an sau mai mult. În acest context, la nivel național, noi nu știm de fapt ce e abandonul școlar și care e dimensiunea sa reală. Dacă nu știm ce este, cum oare putem să îl combatem?

Dar să presupunem că abandonul școlar este ce este: de ce avem un atât de mare abandon școlar? Un studiu realizat de *Centrul Educatia 2000+* și *Unicef* arată spre cauze multiple, împărțite pe trei câmpuri: cauze la nivelul familiei, la nivelul comunității și la nivelul școlii. Cauzele la nivelul familiei se referă la: dificultăți materiale ale familiei copilului (ex. copilul nu are haine sau încălțări pentru a merge la școală), modelul educațional oferit de părinți sau frații mai mari (care au abandonat la rândul lor școala, deci nu oferă un exemplu sau motivație copilului), dezorganizarea familiei, implicarea copilului în activități la limita legii sau ilegale (prostituție, trafic, cerșetorie), intrarea pe piața muncii. Cauzele la nivel comunitar se referă la căsătoria timpurie a adolescenților, la apariția unui copil, lipsa securității în zonă, obișnuința de a nu continua școala după clasa a opta pentru că prea puțini dintre membrii comunității au mers vreodată la liceu. Dintre cauzele la nivelul școlii se menționează repetenția repetată sau calitatea relațiilor cu profesorii, probabil un eufemism pentru a spune ca unii profesori au „pică” sau nu îi suferă pe unii dintre copii, mai ales dacă aceștia nu sunt curați și parfumați, au nevoi speciale sau vin din comunități foarte sărace.

La nivelul comunității, familia extinsă și vecinii, prin presiune socială, decid să excludă copilul de la școală pentru a păstra un mod de viață cu care toți membrii comunității sunt familiari și care nu aduce disconfortul psihologic al nevoii de a se adapta la noi norme sociale. La nivelul școlii, copilul este exclus, poate cel mai activ, prin: nevoia profesorilor de a lucra doar cu copii docili, „bine crescuți”

Sunt așadar multe cauze pentru care copiii care ar trebui să fie la școală nu sunt acolo. Dar dintre toate aceste cauze, eu nu văd care sunt acelea specifice abandonului școlar, deși văd că majoritatea sunt specifice **excluziunii școlare**. În DEX, cuvântul abandon este definit ca: „Părăsire a unui bun sau renunțare la un drept”. Pentru a putea să vorbim de abandon școlar, noi ar trebui așadar să ne asigurăm că acel copil știe că are dreptul de a merge la școală, are toate condițiile pentru a-și exercita acest drept și decide el, în cunoștință de cauză, că nu mai dorește să își exercite acest drept. În România celor care „abandonează” școala, puțini sunt cei care știu cu adevărat că au „dreptul” de a merge la școală. Copilul care trăiește pe groapa de gunoi a orașului, copilul dintr-un sat sărac, copilul hiperactiv cu nevoi speciale - toți acești copii nu știu că au acest drept sau orice alt drept pe

lume. Și chiar dacă ar ști, dreptul acestor copii este încălcat sistematic prin modalități care se pot înscrie în aceleași trei căprării.

Astfel, la nivelul familiei, părinții iau decizia de a exclude copilul din sistemul școlar pentru a-l putea folosi pe post de babysitter sau ca sursă de venit (exploatarea copilului prin muncă, cerșetorie etc.), în condițiile în care autoritățile au decis să permită acest lucru, prin refuzul de a interveni.

La nivelul comunității, familia extinsă și vecinii, prin presiune socială, decid să excludă copilul de la școală pentru a păstra un mod de viață cu care toți membrii comunității sunt familiari și care nu aduce disconfortul psihologic al nevoii de a se adapta la noi norme sociale.

La nivelul școlii, copilul este exclus, poate cel mai activ, prin: nevoia profesorilor de a lucra doar cu copii docili, „bine crescuți”, proveniți din familii care își permit multele costuri ascunse ale educației și care rotunjesc adesea veniturile cadrelor didactice prin meditații, comisioane pentru vânzarea unui anumit tip de materiale școlare etc.; prin incapacitatea acestora de a gestiona cazurile dificile (pe drept cuvânt, cadrele didactice nu trebuie să fie și asistenți sociali, și medici, și câte și mai câte); prin refuzul primăriilor de a aloca resursele necesare pentru ca toți copiii să poată să fie integrați; și, nu în ultimul rând, prin refuzul sistematic al clasei politice, să aloce resursele necesare (estimate la 6% din PIB), pentru construirea unui învățământ performant și cu adevărat gratuit; prin excesiva grijă a părinților din clasa medie care își doresc ca aceștia să respire și să învețe într-un mediu „necontaminat”, aseptice, sacrificând interesele naționale de termen lung (o forță de muncă educată și aptă), pentru cele personale de termen scurt.

Abandon școlar sau excluziune școlară?

În definitiv, poate e aceeași Mărie cu altă pălărie. Dovada că nu e așa e faptul că așa-zisul „abandon” școlar afectează predominant copiii săraci și foarte săraci. Dacă operăm într-o paradigmă a „abandonului” școlar, în care copiii decid în cunoștință de cauză că renunță la un drept, ar trebui să observăm că, paradoxal, acest lux al deciziei îl au doar copiii săraci. Un lux pe care îl vor plăti scump ulterior, având în vedere că în România sărăcia se moștenește de la o generație la alta și e strâns legată de lipsa oportunităților educaționale.

Este profund imoral ca noi ca națiune să excludem copiii săraci de la șansa educației. Momentan ascundem acest gunoi imoral sub preșul unui concept, cel al abandonului școlar, care ne menajează simțămintele sensibile și aura de cumsecădenie.

Felul în care punem problema („framing” în limba engleză), are o capacitate uriașă de a influența felul în care gândim, în care înțelegem realitatea, structurăm ideile și soluțiile. Una e să te tratezi de gripă și alta e să te tratezi de apendicită, deși ambele se definesc cu conceptul de „boală”. Măria (boala) e aceeași ca idee și motiv care ne duce la spital, dar pălăria (tratamentul) poate să facă diferența dintre viață și moarte. Dacă operăm cu ideea că elevii „abandonează” școala, poate că soluțiile în care vom investi vor gravita în sfera ideii că acest comportament este liber ales de către elev și familia lui. Dacă, însă, spunem lucrurilor pe nume, vom avea pe lângă soluții adaptate realității, și o forță morală pe care înainte nu am avut-o. Este profund imoral ca noi, ca națiune, să excludem copiii săraci de la șansa educației. Momentan ascundem acest gunoi imoral sub preșul unui concept, cel al abandonului școlar, care ne menajează simțămintele sensibile și aura de cumsecădenie.

Având în vedere gravitatea fenomenului, nu mai avem altă șansă decât să recunoaștem că suntem cu toții (părinți, bunici, vecini, profesori, miniștri etc.) parte dintr-un context social care exclude

copilul sărac. Iar apoi să facem fiecare ceva pentru a ne spăla păcatul: putem ajuta asistenții sociali care se luptă pentru copii, putem să semnalăm autoritățile atunci când copiii din comunitățile noastre nu merg la școală, să stăm de vorbă cu cei care preferă să își țină copiii acasă, să donăm și să facem voluntariat la organizații care se luptă cu asta, să insistăm pe lângă directorul școlii din satul bunicilor și să îl ajutăm să aducă toți copiii la școală (niște donații de rechizite și o vorbă bună pot face minuni), să o ajutăm pe doamna de la clasa copilului nostru să înțeleagă că noi nu ne opunem dacă în clasa copilului nostru e și un copil sărac (ba mai mult, ne oferim să punem mână de la mână pentru a-l ajuta și pe el cu caietele speciale și câte mai trebuie). Că vrem sau nu, viitorul națiunii depinde de noi și el trece pe la școală.

<https://republica.ro/vreau-sa-vedeti-romania-de-maine-25-la-suta-dintre-copii-zabandoneaza-azi-scoala-si-nu-nu-o-fac-de-capul?>

✚ Cel mai complicat cuvânt din engleză are doar 3 litere

A fost desemnat cel mai complicat cuvânt din limba engleză, cel care pune cele mai mari probleme de înțelegere, date fiind sutele de sensuri diferite în funcție de context.

În mod surprinzător, cel mai complicat cuvânt din engleză nu are decât trei litere.

Potrivit editorilor de la Oxford English Dictionary, cuvântul cu cele mai multe semnificații este banalul "run". Sunt nu mai puțin de 645 utilizări diferite pentru verbul al cărui sens de bază este "a alerga".

Un verb atât de simplu are o paletă uluitoare de mare de sensuri datorită "contextului", scrie msn.com.

Și ca substantiv, run are un număr extrem de mare de semnificații. Câteva dintre acestea:

1. alergare, fugă, curs, direcție
2. (fig.) excursie; plimbare
3. serie, succesiune
4. distanță
5. ritm, cadență, iureș, năvală
6. căutare
7. direcție
8. tendință
9. vână, filon
10. program

RENINCO - Buletin Informativ nr.15, anul 5, saptamana 24 – 30 aprilie 2017

11. categorie
12. (mar.) călătorie
13. pășune, grup (de foci, animale)
14. banc (de pești)
15. acces
16. succes
17. (e.a) pârâu
18. (muz.) ruladă
19. vizită, excursie (scurtă)
20. alunecare (de teren)

Sensuri ale verbului "to run":

1. a alerga, a fugi
2. (d. mașini) a funcționa, a merge
3. a se învârti, a aluneca
4. a deveni
5. a se întinde
6. a suna
7. (through) a trece prin, a traversa
8. a curge
9. a fi jucat
10. a trăi, a exista
11. a trece prin cap
12. a se transmite, a se perpetua
13. (e.a.) (for) a candida (la alegeri)
14. a se răspândi
15. (d. un vehicul) a circula
16. a seca
17. a avea o anumită particularitate

sursa://www.realitatea.net/cel-mai-complicat-cuvant-din-limba-engleza-are-doar-3-litere_2055192.html#sthash.nHARyQvA.dpuf

Toti pentru unul, unul pentru toti!